

tør ventes at blive forelagt Rigsdagen i en nær Fremtid. Naar ikkedestomindre disse Paragrafer ere blevene optagne i denne Lov, ffjendt de ikke have deres naturlige Plads i en speciel Lov, men i den almindelige Sølov, er det formentlig fflet, fordi Lovforslaget gaar ud paa, at Skibsinspektørerne skulle føre Tilfyn ogsaa med Skibes Belastning, og naar der saaledes indføres en ny Tilfynsinstitution, hvad Belastningsforholdene angaar, har det vistnok været ganske naturligt, hensigtsmæssigt og forstandigt, at man i dette Lovforslag paa en Maade har foregrevet en tilkommende almindelig Sølov, fra den ligesom har låant og her foreløbig indsat de Bestemmelser, der skulle give nærmere Regler med Hensyn til Belastningsforholdene, hvilke Regler det dog netop skulle være Skibsinspektørernes Opgave at paafe blive fulgte. Hvis altsaa derimod — som dette Flertals Forslag gaar ud paa — denne Tilfynspligt, hvad Belastningsforholdene angaar, ikke skal være hos Skibsinspektørerne, vilde jo ogsaa dermed Grundene bortfalde til, at man i denne specielle Lov indsetter, hvad man mener i hvert Tilfælde maatte finde sin Plads i den almindelige Sølov. Jeg bemærker imidlertid allerede her, at, forsaavidt Forslaget om Indskrænkning af Skibsinspektørernes Forretningsvirksomhed ikke skulle blive vedtaget, forsaavidt altsaa Forslaget om at udelade ogsaa dette andet Ufsnit af Lovforslaget ikke skulle blive vedtaget, har man subsidiært ffillet nogle Forslag med Hensyn til enkelte Punkter i dette Ufsnit, som jeg senere skal berøre. Hvad nu dette første Hovedpunkt angaar, nemlig Omfanget af Skibsinspektørernes Virksomhed, skal jeg ikke i dette Dieblit komme vidtløftig ind paa denne Sag. Jeg kan herom henvise til Udvalgets Betænkning, hvor de Grunde ere angivne, der have ført Flertallet til at indstille, at man, ialtsald foreløbig, udelader dette Ufsnit af Loven. Det vil fremgaa af denne Betænkning, at Flertallet har været af den Formening, at man ved at udstrække Skibsinspektørernes Myndighed ogsaa til Belastningsforholdene leetelig vilde udsætte sig for en af to Ting, enten at dette Tilfyn medfører meget store praktiske Ulemper for Søarten, eller ogsaa at Tilfynet ikke praktisk faar nogen stor Betydning. Af disse Grunde have forskjellige af de Medlemmer i Udvalget, der udgjøre Flertallet, været meget stærkt imod, at man nu optog denne Tilfynsmyndighed for Skibsinspektørerne. Andre Medlemmer have vel ikke i og for sig været saa stærkt imod, at man gjorde det, idet man ikke har ment, at der egentlig vilde afstedkommes nogen stor Fare praktisk taget ved at lægge denne Myndighed, denne Forpligtelse i Skibsinspektørernes Hænder; men disse andre Medlemmer have dog paa den anden Side været af den Formening, at der heller ikke ffete nogen Stæde i nogen Henseende ved foreløbig at blive staaende ved at lade Skibsinspektørernes Virksom-

hed træde i Live alene med Hensyn til Tilfyn med selve Skibene, og at man da handlede klogere og forstandigere i at tage, hvad man paa den Maade kunde opnaa i Diebliffet, saa at sigge med Konsents fra alle Sider end ved at forlange Institutionen gennemført nu i hele den nævnte Udstrækning og paa en saadan Maade, at det var saare tvivlsomt, om denne Forbring kunde gennemføres, og ialtsald ffikkert, at dens Gjennemførelse i dette Omfang vilde støde paa en hel Del Modstand og Misbilligelse fra forskjellige Kanter. Naarlig maa jeg sigge, at de mere moderate Medlemmer, om jeg saa maa udtrykke mig, af Flertallet have ubtalt den Anskuelse, at det var saare ønskeligt, at den nye Institution, naar den skulle ffabes og træde i Live, kunde gjøre dette under forholdsvis saa gunstige Forhold som muligt, saa at den kunde blive modtaget med Velvillie og Tillid, og at man altsaa skulle undgaa, hvad der mulig kunde føre til fra første Færd af at væbne Opinionen imod den, det være sig nu med eller uden Føie. Altsaa, efter denne almindelige Henviisning til Betænkningen, skal jeg fortiden ikke gaa nærmere ind paa dette Hovedpunkt i Sagen. — Der er foruden denne Indskrænkning af Skibsinspektørernes Virksomhed tillige ffillet Forslag om Indskrænkning i andre Henseender. Der er saaledes af et Udvalgsfflertal, som dog ikke just ganske falder sammen med det Flertal, som har ffillet det af mig hidtil omtalte Forslag, ffillet Forslag om, at Tilfynet skulle indskræntes til de Skibe, der gaa i Fart udenfor en vis Linie fra Stagen til Lindesnæs og Faltserbo-Rågen, og det endog tillige med enkelte specielle Undtagelser. Grundene til dette Forslag ere ligeledes angivne i Betænkningen. Alle Udvalgets Medlemmer have været enige i, at Skibe, der kun gaa i indenrigff Fart, Smaaffibe overhovedet i indenrigff Fart, ikke i den Grad trænge til Tilfyn som de, der gaa i udenrigff Fart, og de have fremdeles været af den Formening, at man overhovedet maa være varsom med at gjøre Noget, der kan forulempe disse Smaaffibe; men det Mindretal, som ikke har kunnet flutte sig til Flertallet, har, hvad dette Punkt angaar, beroliget sig ved, hvad der synes at være Forudsætningen for selve Regjeringsforslagets Bestemmelse i den Henseende, naar det i § 4 hedder, at der skal udfærdiges en Instrux, hvorved der kan gøres visse Begrænsninger i Skibsinspektørernes Berettigelse og Forpligtelse til at foretage Ostersyn af Skibe under 60 Registertons, som gaa i Fart inden Ymiene Lægel—Lindesnæs og Rågenmalbe—Kalmar, som ogsaa med Hensyn til Omfanget af dette Ostersyn. Mindretallet gaar altsaa ud fra, at man i den Henseende kan berolige sig ved den i Udsigt fra Indenrigsministerens Side stillede Instrux. Flertallet har anset det for rigtigt at bringe det Punkt frem i en mere stærk